

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá otázkou role zákonů v procesu habituace, a to především na základě Aristotelovy Etiky Nikomachovy. Zaměřuje se na analýzu vztahu mezi vnějšími donucovacími prostředky, zejména strachem z trestu, a vnitřními motivacemi, které vedou k autentickému morálnímu rozvoji. Práce srovnává tři významné interpretační přístupy: Mylese Burnyeata, jenž zdůrazňuje potěšení z ctnostného jednání; Howarda Curzera, který rozpracovává teorii postupné internalizace trestu v podobě pocitu studu; a Martu Jimenez, jež poukazuje na přítomnost zárodků správné motivace již v rané fázi výchovy a v tomto světle interpretuje i pocit studu jako proto-ctnost, umožňující od počátku rozvíjet správnou motivaci. Dále práce zkoumá, jak zákony a společenské normy formují pocit studu a jaký je vztah mezi studem a trestem stanoveným zákonem. S oporou o VII. a VIII. knihu Politiky věnuje rovněž pozornost Aristotelovým úvahám o podobě veřejné výchovy, zejména hudební výchově, která přispívá k rozvoji morální citlivosti a schopnosti rozlišovat krásu ctnostného jednání. Konečným cílem práce je přispět k hlubšímu pochopení komplexního vztahu mezi zákony a morální výchovou v rámci Aristotelova eticko-politického systému.